

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ถึง ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

๑. เบนจมาศ

มีฝนตก อากาศเริ่มเย็นลง

ทุกระยะการเจริญเติบโต

• โรคใบจุด(เชื้อรา *Septoria chrysanthemella*, *Septoria obesa*)

อาการเริ่มแรก พบจุดสีน้ำตาลขนาดเล็กบนใบ ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้น รูปร่างค่อนข้างกลม มีสีน้ำตาลเข้ม บางครั้งขอบแผลมีสีเหลือง บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นจุดสีดำเล็กๆ เกิดกระจายทั่วแผล หากอาการรุนแรงแผลจะลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้และร่วงหล่น อาการของโรคจะเกิดกับใบล่างๆ ก่อน ถ้าโรครุนแรงจะลุกลามถึงใบยอดทำให้ใบไหม้ทั้งต้น

การป้องกัน

๑. ใช้กิ่งพันธุ์ที่ปลอดโรค

๒. ใช้ระยะปลูกที่เหมาะสม ไม่ควรปลูกต้นเบนจมาศชิดกันเกินไป เพื่อลดการระบาดของโรค

๓. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก

๔. ตัดแต่งใบแก่ออก เพื่อให้ต้นโปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก

๕. ตรวจสอบแปลงสม่ำเสมอ เมื่อพบเบนจมาศเริ่มแสดงอาการของโรค ตัดส่วนที่เป็นโรค และเก็บใบเป็นโรคที่ร่วงหล่น ไปทำลายนอกแปลงปลูก หากโรครุนแรงระบาดพ่นด้วยสารไดฟีนอกโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โพรพิโคนาโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล ๕๐% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นทุก ๗ วัน

๖. แปลงที่เกิดโรครุนแรง ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย

๗. หลังจากหมดฤดูปลูกควรทำความสะอาดแปลงปลูกโดยเก็บเศษซากพืชไปทำลาย

๘. พื้นที่ที่เกิดโรครุนแรง ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

๒. ฝรั่ง

ระยะติดผล และพัฒนาผล

• แมลงวันผลไม้

ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๒-๓ ฟอง ในผลฝรั่ง ลึกลงจากผิวประมาณ ๒-๕ มิลลิลิตร หลังจากฝรั่งติดผลแล้ว ๙ สัปดาห์ ระยะหนอนทำลายพืชโดยการขบไชกินเนื้ออยู่ภายในผล ทำให้ ผลเน่า และร่วง

การป้องกัน

๑. ต้องรักษาความสะอาดในแปลงปลูก โดยเก็บผลที่ถูกแมลงวันผลไม้เข้าทำลาย หรือผลที่เน่าออกจากแปลงปลูก นำไปฝังกลบให้มีระดับหน้าดินหนา ๑๕ เซนติเมตร เพื่อลดการสะสมและขยายพันธุ์ของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก

๒. ควรทำการตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เพื่อลดการเกิดร่มเงาในทรงพุ่ม ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของแมลงวันผลไม้ และให้ศัตรูธรรมชาติมีบทบาทในการทำลายแมลงวันผลไม้ได้มากขึ้น
๓. ควรห่อผลด้วยถุงพลาสติกหุ้มสีขาว ขนาด ๖x๑๔ นิ้ว ที่เจาะรูแบบช่องรูปสำเร็จมาจากโรงงาน การห่อผลควรเริ่มห่อเมื่อผลมีอายุ ๘ สัปดาห์ หลังดอกบาน ห่อผล ๑ ผลต่อถุง เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้และหนอนแดง หุ้มทับด้วยกระดาษสมุดโทรศัพท์ห่อเป็นรูปกรวย เพื่อป้องกันแสงแดด ทำให้ผิวสวยและเจริญเติบโตเร็ว
๔. ควรติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมทิลยูจินอล ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไธออน ๘๓% อีซี ในอัตรา ๔ : ๑ โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี ๓-๕ หยด แขนงกับดักในทรงพุ่มสูงประมาณ ๑ เมตร จำนวน ๒ กับดัก ต่อพื้นที่ ๑ ไร่ เพื่อกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้ และสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ถ้าพบปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดักโดยเฉพาะช่วงที่ใกล้เก็บเกี่ยวควรดำเนินการพ่นเหยื่อพิษโปรตีน
๕. ควรพ่นเหยื่อพิษโปรตีน โดยใช้เหยื่อโปรตีน ผสมสารมาลาไธออน ๘๓% อีซี อัตราเหยื่อโปรตีน ๒๐๐ มิลลิลิตร กับสารมาลาไธออน ๑๐ มิลลิลิตร ผสมในน้ำ ๕ ลิตร เดินพ่นแบบเป็นจุดโดยพ่นทุก ๕ ก้าว พ่นได้ใบ ทุก ๗ วัน ตั้งแต่ห่อผลเสร็จจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตหมด ควรพ่นในเวลาเช้าตรู่ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกมาหาอาหาร

๓. พริก

ระยะเก็บเกี่ยว

- แมลงวันผลไม้

ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสี ไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินชอนไชอยู่ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน

การป้องกัน

๑. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลาย เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันผลไม้
๒. ใช้น้ำมันปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ ๘๓.๙% อีซี อัตรา ๖๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริกทุก ๕-๗ วัน ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ พ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต ๕-๗ วัน
๓. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไธออน ๘๓% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร